

Kryon Budapesten - Közvetítés a Robert Coxon koncerten

Budapest, Magyarország - 2009. szeptember 14.

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Ismét nagyon gyorsan érkeztünk erre a helyre. Megint érezzük azt az édes érzést, amely benneteket is eltölt. Hiszen ez egy tökéletesen biztonságos hely. Megint leszögezzük, hogy ez a folyamat, amelynek szemtanúi vagytok, teljesen normális az emberi lény számára. Ismét elmondjuk, hogy azok, akik látják a színeket, most is láthatják őket és ezzel bizonyíthatják, hogy ez valóban megtörténik.

Egy pillanatra hallgassatok és figyeljétek meg, hogy mi történik a szobában!

Szeretném, hogyha most velem együtt visszaemlékeznétek valamire. A fátyol túloldalán, azon az oldalon, ahol én tartózkodom jelenleg, létezik a zenének egy megfelelője. Nem zenének nevezzük, mert kicsit több ez mint egy hangzás. Fogalmatok sem lehet róla, hogy milyen az, amikor az energia játssza a dalokat. Amikor végtelen rezgéseket használnak arra, hogy szonáták szülessenek. Amikor a fény szimfóniákat fogadják be azok az entitások, amelyeknek nincsen se szemük, se fülük. Ez Isten zenéje. Ez állandó és folyamatos és csodálatos. Azon az oldalán a fátyolnak ahol én vagyok, állandóan zene szól. Az Univerzum színei egy csodálatos energiamintázatot adnak ki, merthogy az Univerzum színei, maguk is energiából állnak.

Nagyon nehéz megmagyarázni, hogy mennyire kvantumok a dolgok. Számotokra a szín nem más, mint a fény rezgésének egy tulajdonsága. Hogyha kitekintetek az Univerzumba, akkor a színeket ugyanolyannak látjátok. Csak 3D-ben látjátok őket. Akkor, hogyha a tudósaitok egy napon felfedezik a kvantum lencsét, akkor majd képesek lesznek interdimenzionálisan is érzékelni. Akkor majd látszani fog a szín energiája. Látni fogjátok, hogy a szín az önmagában is az Univerzum lényegét szűri át magán és saját energiát hoz létre a rezgésen keresztül. Ez Isten nagyságát énekli meg.

A hang színe már nem fehér, hanem megtörik és az egész színspektrum láthatóvá válik, még akkor is, hogyha ti magatok nem látjátok. Hihetetlen színek táncolnak körülöttünk folyamatosan. Az űr csendje csodálatos szimfóniát ad elő.

Ahogy ezt a zenét halljátok, a maestro zenéjét, elárulom, hogy ez nagyon is hasonló ahhoz, amit mi zeneként érzékelünk fátyol túloldalán. A maestro elhozza nektek a fátyol túloldalán szóló zene energiáját. Még túl is szárnyalja azt, hiszen a tehetsége legjavát nyújtja. Talán nem rendelkezik azokkal a rétegekkel, amelyek egy interdimenzionális szinten léteznek, de mégis megteremti ugyanazokat az érzéseket, érzelmeket, ugyanúgy gyógyít. A zene, az ember lelkének legegységközepét érinti meg.

Tehát még egyszer elmondom, hogy vannak olyan energiák, amelyek változatlan formában jutnak át a fátyolon. Tudnotok kell melyek ezek, számotokra ez egyértelmű kell, hogy legyen. Ez nem más, mint a művészet, a zene és a humor. Hiszen látod mik az eredményeik. Megérintik az emberi szívet. Megríkatnak, megnevettetnek, megmosolyogtatnak benneteket.

Talán te olyasvalaki vagy, akinek ugyanolyan kedves más művészet, mint a zene. Talán pontosan ugyanúgy megríkatnak téged a színek, mint egy csodálatos szimfónia mélysége. Akkor nem fájdalomokban hullajtjátok a könnyeiteket. Ez az az emberi reakció, ami akkor következik be, amikor már nem tudjátok szavakkal kifejezni azt, hogy mennyire gyönyörű az, amit láttok, hallotok vagy tapasztaltok. Ennek ugyanolyan tulajdonságai vannak, mint a szeretetnek, ha belegondoltok.

Az egyik ember képes belenézni a másik ember szemébe és érezheti az örömet. Amikor egy édesanya belenéz az újszülöttje szemébe, akkor talán zokog örömeiben. Olyan ez, akár a legcsodálatosabb szimfónia, amit valaha szerettek.

Ez a fátyol túloldalán hallható interdimenzionális zene tulajdonságaiba ad egy aprócska betekintést, egy pillantást.

Tegnap is beszéltem arról, hogy milyen az, amikor a fátyol túloldaláról leszülettek erre a bolygóra. Az egyik dolog, amit azonnal feladtok, amikor megérkeztek ide, nem más, mint a zene. Merthogy egy dicsőséges kvantum állapotból, egy olyan 3D-s állapotba érkeztek, ahol semmi sem ismerős. Csak zavarodottság van, félelem, fájdalom és a zene pedig nincs sehol. Amikor a szülőcsatornából kijöttök, már semmi sem ugyanaz, de mindenképpen megszülettek.

Hadd áruljak el valamit nektek arról, hogy miért is vagytok most itt. Hallgassátok! Ez, amit most hallotok, a legjobb, amit kaphattok. A maestro nagyon közelről megközelíti azt a zenét, amit a fátyol túloldaláról hallottatok. A maestro azt teremti itt a Földön újra, amit a fátyol túloldaláról hozott magával.

Van valami, amit korábban is elmondtunk már, hogy miért is érinti ez meg olyannyira a lelket. Mert a művészet és a zene, interdimenzionálisak. Nem teljesen lineárisak, mint a kommunikáció más formái. Hiszem semmi nem korlátozza azt, hogy hány hangszer hangját vagytok képesek érzékelni egy időben. Néha minél több hangszer szól egyszerre, annál jobb. Nincs annak korlátja, hogy hány hangot hallhattok egyszerre, amelyek csodálatos harmóniát adnak ki.

Ez kommunikál veletek. Ezt nem szükségszerűen vagytok képesek az emberi hanggal is megismételni. Hogyha valaki 14 előadást akar egyazon időben egyszerre meghallgatni, akkor abból nem származik más, csak teljes felfordulás és káosz. De hogyha kottát tesznek a 14 előadó elé, akkor nem ugyanilyen felfordulás és káosz lesz belőle, igaz? Akkor kórus lesz ebből a 14 emberből, az pedig gyönyörű.

Semmi nem korlátozza, hogy hány színt lehet létrehozni és egy vászonra egymás mellé felfesteni. Nincs abban korlát, hogy hány színt vagytok képesek egyszerre érzékelni. Hallgassatok ide! Gondoljátok csak el, hogy hogy készül el egy festmény! Lineáris módon készül, lineáris időben. Lehet, hogy a művész hónapokat tölt vele. Összegyűlik a tömeg, félrehúzzák a függönyt, felkapcsolják a világítást és a közönségnek a lélegzete is eláll a gyönyörűségtől. Mert hirtelen valami, aminek az elkészítése hónapokba került, egyetlen másodperc alatt válik befogadhatóvá közönség számára. Hát ez a kvantum állapot definíciója. Egy pillanat alatt befogadhattok 3 hónapnyi lineáris munkát és értékelhettek minden egyes aspektusát egyszerre. A szívetekhez szól, akárcsak a zene, amelyet most hallgattok.

Tehát lehet azon csodálkozni, hogy ezek az interdimenzionális tulajdonságok csodát rejtenek magukban, varázslatot? Merthogy titkok rejtőznek a vibrációs kombinációkban. Amelyek az emberi lények sejtsztruktúrájához képesek szólni, vagy akár az állatokhoz és még a növények sejtsztruktúrájához is. Merthogy az életerő reakcióba lép a zenével, az életerő reagál a színekre és most már azt is tudjátok, hogy miért.

Én pillanatnyilag a fátyol túloldalán tartózkodom és a zenét hallgatom, és ti is halljátok.

Ez az utolsó közvetítemem, amelyet a társam ezen a nagyszerű vidéken ad elő.

Nem akarjuk, hogy így legyen.

Merthogy az itteni energia a remény energiája! Kérem ragaszkodjatok hozzá, hogy sose veszíthessétek el! Legyetek ti az elsők, az élenjárók a reményben Európában! Tegyétek végre félre a sötétséget, amely annyi éven keresztül hatotta át az Akashátokat. Merthogy a remény is ragályos. Hogyha olyasvalaki közelében vagytok, aki örvendezik, akkor nagyon nehéz depressziósnak maradni.

Tehát elmétekben rajzoljátok meg Európa térképét és ebben a képzeletbeli térképben úgy jelöljétek meg ezt a nagyszerű földet, mint egy fénypontot! Fehérrel emeljétek ki a térképen. Pont oda tegyétek ezt a színt, ahol Magyarország van. Írjátok rá nagy betűkkel: *"EZ A REMÉNY HELYE!"* Lássátok, hogy ez a remény csak terjed, terjed és terjed az időben. Mert egyszer majd eljön a nap, amikor a történészek azt mondják: *"Ez volt az a hely, ahonnan minden kiindult!"*

Miért is ne lehetne így? Hát intuitíve már meg is éreztétek, igaz? Hogy nektek kell azoknak lennetek. Hogy a mi üzenetünk hozzátok szól. Hogy olyan módon érint meg benneteket a zene, amely végre megszabadít az összes sötét gondolattól. Tanuljátok meg megragadni a saját zenéteket, a lelketek zenéjét! Engedjétek, hogy az megteremtse a reményt! Még soha nem volt megfelelőbb az idő a kezdéshez, mert az energia már készen áll rá. Valóban így van.

Most elhagyom ez a helyet, de nem spirituális értelemben. Merthogy a Teremtő ott él minden sejtben. Ezen a földön is élnek olyanok, akik közvetítik Kryont és ezen a nagyszerű földön, még annál többen is lesznek. Tehát leszögezem, valójában nem távozom. Akkor is veletek leszek, amikor majd hazamentek.

És ez így van!

Kryon

Átíró - Konrád Bálint
Fordító - Verrasztó Annamária
Lektor - Konrád Bálint